

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.680 van 2 februari 2012
in de zaak A. 197.229/VII-37.859.**

In zake : Walter VAN LOOCKE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Patricia Scheirlynck
 kantoor houdend te 8630 Veurne
 Statiestraat 6
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Bronders
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Archimedesstraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 juli 2010, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van het Agentschap voor Natuur en Bos van
27 mei 2010 waarbij de aanvraag van de verzoeker tot een schadevergoeding in het
kader van het wildschadebesluit niet ontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de
verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 januari 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Olivier Coopman, die loco advocaat Patricia Scheirlynck verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker dient op 27 mei 2010 een aanvraag in tot vergoeding voor belangrijke wildschade of schade door beschermde soorten. De schade doet zich voor op twee percelen met een respectieve oppervlakte van 2,52 ha. en 3,17 ha. Het type beplanting of gewas is wintertarwe. De schade zou zijn veroorzaakt door de kleine rietgans.

Bij de aanvraag worden "teelt- of perceelsfiches" gevoegd waarop telkens wordt vermeld :

"OP 15/4/2010 2e KEER 0,25ha HERZAAID ZOMERGERST
OP 10/1/2010 1e KEER 1,50 ha HERZAAID ISTABRACQ".

4. Dezelfde dag wordt de thans bestreden beslissing genomen. De aanvraag wordt onontvankelijk verklaard, omdat zij niet werd ingediend binnen de vijf werkdagen na vaststelling van de schade door de benadeelde zoals vereist door artikel 3, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 3 juli 2009 betreffende de vergoeding van wildschade of van schade door beschermde soorten en tot wijziging van hoofdstuk IV van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna : besluit van 3 juli 2009)

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de verzoeker

5. De verzoeker voert als eerste middel de schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel betoogt hij dat uit "het grote aantal dossiers die onontvankelijk worden verklaard" en uit het antwoord op een parlementaire vraag blijkt dat het besluit van 3 juli 2009 "moeilijk werkbaar is in zijn huidige vorm".

In een tweede onderdeel argumenteert hij, met verwijzing naar een dossier met betrekking tot een perceel naast zijn perceel tarwe, dat de overheid de termijn van vijf dagen voor het indienen van een verzoek om schadevergoeding

als bedoeld in artikel 3, § 1, van het voormelde besluit, niet steeds consequent toepast.

In een derde onderdeel stelt de verzoeker dat artikel 3 van het besluit van 3 juli 2009 vereist dat de schade wordt vastgesteld binnen een redelijke termijn, hetgeen volgens hem zelfs in juli 2010 nog mogelijk is.

In de memorie van wederantwoord voegt de verzoeker toe dat het onduidelijk is volgens welke criteria de vijfdagenregel wordt toegepast, en dat die toepassing in elk geval ten zeerste subjectief is.

In de laatste memorie benadrukt hij dat hij de schade pas kon vaststellen "eenmaal er vast stond dat zelfs de herinzaai geen soelaas bracht".

Beoordeling

6. Artikel 3 van het besluit van 3 juli 2009 luidt als volgt :

"Art. 3. § 1. Om aanspraak te kunnen maken op een vergoeding voor wildschade of schade door een beschermde soort, dient de schade binnen een redelijke termijn na het optreden van de schade te worden vastgesteld.

De schadelijder maakt een aanvraag op met behulp van een formulier waarvan het model ter beschikking wordt gesteld door het agentschap.

De aanvraag moet met een fax of met een ter post aangetekend schrijven tegen ontvangstbewijs worden ingediend, binnen vijf werkdagen nadat de schadelijder de wildschade of schade door een beschermde soort heeft vastgesteld.

De aanvraag gaat vergezeld van bewijsstukken tot staving van de hoedanigheid van de aanvrager en van het bestaan en de omvang van de wildschade of de schade door een beschermde soort.

§ 2. Het Agentschap zendt de schadelijder per kerende en uiterlijk binnen de vijf werkdagen na ontvangst van de aanvraag een bewijs van deze ontvangst, vergezeld van een voorstel van datum van plaatsbezoek.

Indien het formulier onjuist of onvolledig is ingevuld laat het Agentschap de schadelijder dit schriftelijk weten op het moment van de ontvangstmelding en stelt hem gedurende tien dagen in de gelegenheid de aanvraag aan te vullen, waarna de procedure zijn verdere doorgang vindt.

§ 3. Aanvraagformulieren die kennelijk niet binnen de gestelde termijn zijn ingediend of die niet naar behoren werden ingevuld of aangevuld, of waaruit

blijkt dat er niet voldaan is aan de voorwaarden om voor vergoeding in aanmerking te komen, kunnen niet leiden tot een vergoeding voor de wildschade of de schade door een beschermde soort, waarop ze eventueel betrekking hebben.

De ambtenaar verklaart die aanvragen niet ontvankelijk en brengt de schadelijder hiervan op de hoogte bij een per post aangetekende brief met ontvangstbewijs binnen de tien werkdagen na ontvangst van de aanvraag of van de gevraagde aanvulling".

Dit besluit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en wordt dan ook geacht door iedereen gekend te zijn. Uit artikel 3 van het besluit van 3 juli 2009 blijkt duidelijk wat van de rechtsonderhorige of van degene die beroep wil doen op een vergoeding van de aangerichte schade, wordt verwacht.

De kritiek van de verzoeker in het eerste en het tweede onderdeel is opportunitetskritiek die vooral is gericht tegen artikel 3 van het voormelde besluit en tegen de toepassing ervan in het algemeen, en niet tegen het bestreden besluit als zodanig. Het eerste en het tweede onderdeel zijn dan ook niet ontvankelijk.

In het derde onderdeel verwacht de verzoeker de vaststelling van de schade en het indienen van de aanvraag met elkaar. Zoals uit het feitenoverzicht blijkt maakt hij op zijn aanvraag van 27 mei 2010 zelf melding van het feit dat hij reeds tot twee keer toe overging tot het herzaaien van de "aangetaste" percelen. Een eerste keer gebeurde dit zelfs op 10 januari 2010. Uit dit feit alleen al kan worden afgeleid dat hij op dat ogenblik de schade had vastgesteld.

Het eerste middel is niet gegrond.

Tweede middel

Standpunt van de verzoeker

7. Als tweede middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 3, § 1, van het besluit van 3 juli 2009.

Het middel houdt in essentie in dat niet werd gevraagd wanneer de schade werd vastgesteld, en dat niet is aangetoond dat de aanvraag niet binnen de vijf dagen na het vaststellen van de schade werd ingediend.

Beoordeling

8. De verzoeker beweert ten onrechte dat de schade pas wordt aangetoond wanneer het herzaaien vruchteloos blijkt. Hij wijst alleszins niet aan waaruit dit zou blijken.

Zoals reeds bij de beoordeling van het eerste middel werd aangegeven, kan uit het feit dat de verzoeker opnieuw overging tot het bezaaien van de "aangetaste percelen" - een eerste maal in januari 2010 - worden afgeleid dat hij op dat ogenblik de schade had vastgesteld.

Het tweede middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee februari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin